

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Evighetens stora gåvor: Jesu Kristi försoning, uppståndelsen och återställelsen

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kворum

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Påskan gör att vi finner frid, förvandling och tillhörighet i Jesus Kristus – det som är varaktigt äkta och glädjefyllt, lyckligt och evigt.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He

För många år sedan lärde vi oss bibelverser utantill på vår morgonevangeliekurs. Naturligtvis drogs jag till korta verser. Däribland fanns Johannes 11:35 – den kortaste versen i skrifterna, endast två ord – ”Jesus grät”.

Det faktum att Jesus gråter av sorg och glädje vittnar i dag om den mirakulösa verkligheten: Guds Son kom fysiskt till jorden och lärde sig i köttet hur han alltid ska vara med och välsigna oss.

När vi ropar högt i sorg eller glädje förstår Jesus Kristus det fullkomligt. Han kan finnas där i de stunder då vi som mest behöver evighetens stora gåvor: Jesu Kristi försoning, uppståndelsen och återställelsen.

Marta och Maria gråter över sin bror Lasarus som har dött. Rörd av medlidande gråter Jesus. Han uppväcker Lasarus till liv.

Jesus betraktar Jerusalem på påskhögtidens afton. Han gråter, oförmögen att samla sitt folk så som hönan skulle samla sina kycklingar. I dag ger hans försoning oss hopp när vi sörjer över det som kunde ha varit.

Vingårdens Herre gråter när han frågar sina tjänare, som skulle kunna innefatta oss som stödbröder och stödsysstrar: ”Vad kunde jag ha gjort mer för min vingård?”

Maria står berövd vid graven. Jesus frågar milt: ”Varför gråter du?” Han vet att ”på kvällen gästar gråt, [men] på morgonen kommer jubel”. Uppståndelsen innebär en gryning för alla.

I Mormons boks land är Jesu glädje fullkomlig när den trofasta folkmassan reser sig för

weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, reconcile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind

honom. Han gråter.

”Och han tog deras små barn ett efter ett och välsignade dem och bad till Fadern för dem.

Och när han hade gjort detta grät han på nytt.”

Detta är påsken i Jesus Kristus: Han besvarar vårt hjärtas längtan och vår själs frågor. Han torkar våra tårar, förutom glädjetårarna.

När tårarna rinner ber vi ibland om förlåtelse, generade. Men vetskapen om att Jesus Kristus förstår livets smärta och glädje kan ge oss styrka utöver vår egennär vi navigerar genom det bittra och det söta.

I Sydamerika gråter en far. En gnista i hans liv, hans unga dotter, har dött. ”Jag skulle ge vad som helst för att få träffa henne igen”, gråter han i min famn. Jag gråter också.

Vid invigningen av Puebla tempel i Mexiko fuktar glädjetårar ansiktet på en kär syster. Hennes anletsdrag utstrålar tro och uppoffring. Hon säger: ”Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” – ”Alla mina barn är här i templet i dag.” Generationerna som samlas i Herrens hus framkallar tårar av glädje och tacksamhet.

I ett grymt inbördeskrig gjorde familjer och grannar avskyvärda saker mot varandra. Bittra tårar ger sakta vika för hopp. Med darrande röst säger en kvinna i en liten by: ”Min granne, innan jag går i graven vill jag att du ska veta var du kan hitta dina saknade familjemedlemmar.”

En strålande brud och en stilig brudgum beseglas i Herrens hus. Hon är 70 år gammal, precis som han. Hon är en vacker brud som värdigt har väntat på den här dagen. Hon svänger blygt sin brudklänning fram och tillbaka. Vi fäller glädjetårar. Guds löften uppfylls. Hans förbund medför välsignelser.

När en ung Boyd K. Packer var hemlärare för en änka lärde han sig en gripande läxa. Efter en meningsskiljaktighet med sin make hade systemen fällt en sista sårande kommentar. En oväntad olycka tog hennes mans liv den dagen. ”I femtio år”, snyftade änkan, ”har jag levt i ett helvete i vetskap om att de sista ord han hörde från mina läppar var denna hätska, hånfulla anmärkning.”

Påsken i Jesus Kristus hjälper oss att reparera, försona och ställa våra relationer till rätta, på båda sidor av slöjan. Jesus kan bota sorg; han kan möjliggöra förlåtelse. Han kan befria oss och andra från sådant som vi eller de har sagt eller

us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In Cairo, a devout Muslim believer reverently says: "The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land."

God's plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some

gjort som annars håller oss fångna.

Påskan i Jesus Kristus låter oss känna Guds bifall. Den här världen talar om för oss att vi är för långa, för korta, för breda, för smala – inte smarta, vackra eller andliga nog. Genom vår andliga förvandling i Jesus Kristus kan vi undfly förlamande perfektionism.

Med påskens glädje sjunger vi: "Han i kärleken och sann död och ondska övervann." Kristi uppståndelse befriar oss från döden, från tidens bräcklighet och kroppens ofullkomligheter. Jesu Kristi försoning återställer oss också andligen. Han blödde ur varje por, som om han grät blod, för att ge oss möjlighet att undkomma synd och separation. Han återförenar oss, hela och heliga, med varandra och med Gud. I allt som är gott återställer Jesus Kristus rikligt – inte bara det som var utan också det som kan bli.

Jesu liv och ljus vittnar om Guds kärlek till alla sina barn. Eftersom Gud vår Fader älskar alla sina barn oavsett tid och plats finner vi hans kärleksfulla inbjudan att komma och finna frid och glädje i honom inom många traditioner och kulturer. Oavsett var, när eller vem vi är delar vi en gudomlig identitet som barn till samme Skapare. I samma anda delar anhängare av islam, judendomen och kristendomen ett religiöst arv i fader Abraham och förbundsband genom händelser i det forntida Egypten.

Fader Abraham kom till Egypten och blev välsignad.

Josef, som såldes som slav i Egypten, visste att faraos dröm innebar sju år av överflöd följt av sju år av hungersnöd. Josef räddade sin familj och sitt folk. Josef grät när han såg Guds större plan, där allt samverkar till det bästa för dem som håller sina förbund.

Mose, som växte upp i Egypten i faraos hushåll, fick och återställde senare nycklarna till insamlingen av Guds barn.

Som en uppfyllelse av profetior sökte Josef, Maria och Jesusbarnet en tillflykt i Egypten. I Kairo säger en hängiven troende muslim vördnadsfullt: "Koranen lär att Josef, Maria och Jesusbarnet fann trygghet och en fristad i mitt land. I mitt land åt Jesus som liten vår mat, tog sina första steg och sa sina första ord. Här i mitt land tror vi att träden böjde sig lågt för att ge honom och hans familj frukt. Att han var i mitt land välsignade vårt folk och vår mark."

Guds plan för moralisk och jordisk handlingsfrihet låter oss lära genom egen erfarenhet.

of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ's Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God's authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, "saves all the works of his hands" in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully "deny the Son after the Father has revealed him."

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, "The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind,

Några av våra största lärdomar för livet kommer från sådant som vi aldrig skulle välja. Av kärlek steg Jesus Kristus ner under och steg upp över allt. Han gläds åt vår gudomliga förmåga till kreativitet och glädje, vänlighet utan hopp om belöning, tro till omvändelse och förlåtelse. Och han gråter i sorg över vårt oerhörda mänskliga lidande, vår grymhet och orättvisa – som ofta orsakas av mänskliga val – och det gör också himlarna och himlens Gud med dem.

Varje vår och påsk vittnar om att en andlig ordningsföljd och sammanstrålning är en del av det gudomliga mönstret för försoning, uppståndelse och återställelse genom Jesus Kristus. Denna heliga och symboliska sammanstrålning sker inte av en slump eller tillfällighet. Palmsöndagen, stilla veckan och påsken firar Kristi försoning och uppståndelse. Liksom i dag firar vi den 6 april varje år grundandet och organiserandet av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Den här återställelsen är en av anledningarna till att vi samlas den första söndagen varje april till en generalkonferens.

Återställelsen kom också när den uppståndne Jesus Kristus, Mose, Elias och Elia återvände med prästadörets nycklar och myndighet till det nyligen invigda templet i Kirtland på påsksöndagen 1836. I det sammanhanget, på den dagen, kom Guds myndighet och välsignelser till Jesu Kristi återställda kyrka för att samla in hans barn, förbereda hans barn för att återvända till honom och förena familjer för evigt. Återställelsen den dagen uppfyllde profetior genom att äga rum både på påsken och under pesach.

Utöver templet i Kirtland besökte jag nyligen heliga platser i Ohio där profeten Joseph och andra i en syn såg Gud vår Fader och hans Son Jesus Kristus. Profeten Joseph Smith såg hur det är i himlen. I himlen frälser vår himmelske Fader, genom Jesus Kristus, "alla sina händers verk" i ett härlighetsrike. De enda undantagen är de som medvetet "förnekar Sonen sedan Fadern har uppenbarat honom".

När Jesus inledde sin jordiska verksamhet förkunnade han sin mission att välsigna var och en av oss med allt vi är villiga att ta emot – i varje tid, i varje land, i varje omständighet. Efter att ha fastat i 40 dagar gick Jesus in i synagogan och läste: "Herrens Ande är över mig, för han har smort mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga. Han har sänt mig att [förbinda dem som har förkrossade hjärtan], utropa frihet för de

to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet.”

Fattiga, förkrossade, fångna, blinda, förtryckta – det är var och en av oss.

I Jesajas bok fortsätter det messianska löftet om hopp, befrielse och tillförsikt: ”Ge de sörjande i Sion huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovsångsdräkt i stället för en modfälld ande.”

Därför utropar vi: ”Jag gläder mig stort i Herren, min själ fröjdar sig i min Gud, för han har klätt mig i frälsningens klädnad och svept in mig i rättfärdighetens mantel.”

Varje påsk firar vi, som en symbolisk helhet, evighetens stora gåvor genom Jesus Kristus: hans försoning, hans (och löftet om vår) bokstavliga uppståndelse och återställelsen av hans kyrka i de sista dagarna med prästadömetts nycklar och myndighet att välsigna alla Guds barn. Vi gläds åt frälsningens klädnad och rättfärdighetens mantel. Vi ropar: ”Hosianna till Gud och Lammet!”

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”

Må var och en av oss i Jesus Kristus finna försoning, uppståndelse och återställelse – frid, förvandling och tillhörighet – det som är varaktigt äkta och glädjefyllt, lyckligt och för evigt, är min bön i hans heliga namn, Jesu Kristi namn, amen.